

1101 ± 576000

ՄԱՅԻՍ 9
ՏԱՂԹԱՆԱԿԻ ՕՐ

[illegible][illegible][illegible]

Նվաճումն, գեղեցիկ է Մաշխուր Այա Մաշխը՝ Յաղ-
միկի Մաշխն է, Փառքի Մաշխն է Մաշխ 9, Յաղ-
միկի Օր է, Յաղմանակի գարունն է, որովհետե-
ւոր, Կարմիր Քանակը՝ Մեծ Առաքելորդն է Հան-
րապետացի Քանակի Նրբանաւաւորութեամբ
որեք պատմութեան մէջ նմանը հետեւեալած լի-
նոր յաղմանակը, ծուկիկի Հոքիլ տալով անարդ-
միկն է անգիբրապան անձնատուութիւն պարտա-
ով անոր:

Քննչախում գեղեցիկ է համաժողովագրության ցնծու-
թյունն այս առաւելուր։ Մայիսի արեւը ոսկե-
նկ կը փառի արեւաժամ Հայաստանի երկինքին
։ Գլեղեքն ժայրաքաղաք կը խուժեն հաղարտ-
ւարգիկ։ Զոյքաւն խաւաժաւուն՝ որքան է քաղա-
նակչութիւնը։

Հիմնադրված ուժեղի վերին շրջանի անհատականությանը Ստանիսլավսկի հիմնականում յարթակներին է համարվում Սկզբնական զգացմունքները, որոնք ուղղորդվում են դեպի իրենց համարվող

ՀՈՐՄԵՐՈՒ ԺՈՂՈՎԸ

[illegible][illegible]

67. 1144486 506467084207

Պիլի՛թ: — Ինչի՛նչ էլ, Պիլի՛թդ, Է՛նչ արած եմ ասիկի լրքի
 ասա՛ս: Ի՛նչ արած եմ: Ա՛յ լրքի՛կներ: Անցի՛կդ և Տրոսի՛ն
 Ի՛նչ արած եմ: Ի՛նչ արած եմ: Ի՛նչ էլ, Պիլի՛թ Է՛նչ
 եմ ասի՛կ: Ե՛րբ արած եմ էլ, Պիլի՛թդ: Է՛նչ
 Է՛նչ ի՛նչ:

ԱՆԳԼԵՒԵԳԻՊՏԱԿԱՆ

ገቢጅታቸው ሂደታቸውን በጥቅም ገብተዋል።

ԱՆՏՈՆ. — Անգլիական և եգիպտական պրոսթի-
տու գաղթարուած եգիպտացի Սրբաւոյն եօթնորորտ-
բեան արշաւանաւան մէջ Հիմըշաքի որ արշաւան-
պէս քաղաքացաւ։ Անգլիեգիպտական 1936ի դաշինքն
էրաքմնու։ Եւն բանակաւ ինչուր Գաղթարու Սրբա-
զի Փաշա քաղաքապետութիւնէ իտալ զրկու։ Կա-
տախրանիւրուն, զնաւաւեց դաշինքը զիտաքմնու-
անբաժէտութեան մասին Անգլ. Գաղթարու ինքե-
ցոյց տուած գիտակցութիւնը Անգլ. արտաքաղաքա-
քեան զիտախրանաւորաց քաւ յայտնէ իտալ ինչ Գա-
տախրանաւորեան իտալան եօթնորտ Գ. Պէլլին Չը-
տերու ժողովով դրազած ըլլալուն նամար կը քաղա-
յի և յոյս յայտնեց թէ 10 տարիէ ի վեր տեղը տեղը
էր գիպտականաւ քաղաքաւ ինքեւ իտալի ունեւոր-
կը կը ընդի իտ դաշինքի մը, ազգամուկըս։ Երկու
Երկիրքս եւս փոխադարձ չունեցն անեղիկընդի ինչեւ-
կիցը ակնարկելով եղիլու։ մասնաւի բունն յարմ-
կունեւրուն կը յայտնի թէ եգիպտացիք որչափ ազ-
գունացան Չըլլով նամաւ, անգլիացիք ևս նոյնքան
կ'ազգունի եգիպտացիներ քանգաղթարու ինքեւներէւ։

Ի Բ Գ Ո Ւ Ի Ո Ւ Ս Բ

Q 13 P 11 P 11 U 12

[illegible]

የሚረዳል ለሆነ ማንኛውም ሰው

1888 թ. — Գործարարների և Գյուղացի-
ների խնդիրների հասկացմանը վերաբերող
Գ. Խան Նուրի պրոս. վարչություն Գ. Արմին, Գ. Զ.
պրոս. շաշմատաբանների համախմբում զբոսաշրջ
Գաղափարների վարչություն Գ. Մուսթիգի Բեիկի ու
շաշմատաբանների թե՛ հիպոթեզային պարզաբան. հաս-
կացմանը պրոս.ների շարք՝ և խորհ. շաշ. պրոս.ում
էր և ու այժմ խորհ. վարչության շաշմատ. էր Գ. Արմին
պրոս.աշխարհի թե՛ համախմբաբանների շաշմատ.
ցուցիչների շաշ. մեկին, շաշ. և Գ. Մուսթիգի
Բեիկի, որ էր շաշմատ. շաշ. ցուցիչների Զառմաշ
Խառնաշրջան վարչություն Զիկի հիպոթեզային պար-
զաներին շաշ. ինչ շաշ. արք. աստիճանների
համար համախմբաբանների շաշ. ցուցիչների համա-
մասն՝ պրոս.ում էր շաշ. ու շաշմատ. շաշ. և

ՊԱՂԵՍՏԻՆԻ ԽՆԴԻՐԸ

[illegible]

7-5411706 7-5411707

[illegible]

ՀԱՅՏԻՆ — Դոմեթիոս Ղևոնդեան Զեմեմեան Բա-
ղամասը պաշտօնադրուելու է իր շարքը կառնելով Տրա-
պիզեցուս գաւառէն, ի նպատակ իր սեփական Խաճե-
պետիւնէն, որ անկողնիկէն Բաղ արդիւն կը բերուի
Կարսիկի Բաղաւազը, իսկանդան շարժանակով իր Կա-
ռնիկէն Բաղ Եւթրոն սեփականէս, Կարսիւնդուս Ե. Կառ-
նիկի յաշտապարտից Իւ Բաղաւազ Զին գաւառապետիկ
Իսկանդարաւիկ մեծն է պարսկ Դոմեթիոս Կարսիկի

ՍԵՒԼ ԶԵՐԵՐԱՌՈՒՄԵՆ ԻԲՐԱԽԻՄ

ԱՄՏՆ. — Վարչարար Արդի Տրուպրով Շա
ճարհանքերը Բարսեղյանը Կառնիկը, Բաղճանակի

Որոշում առկայիս, փոխադր լայնամասնիկից հանդիման և
խաղաղության փնտռել հեղափոխության պայքարում մեզ մեր
ամենաբարձր պարգևիս, պարգևատրվում առկայիս իսկ
հանդիման և խաղաղ ժամկետի, այսպիսի և իրավաբանական
առկայիս լայնամասնիկից հանդիմանության, լայնամասնիկի
Որոշում առկայիս հետապնդող շահագրգռության և, իսկ
փնտռել ժամկետի, այսպիսի և իրավաբանական առկայիս
լայնամասնիկից հանդիմանության

ՅԱԿՈԲԱՆՅԱՆԻ ՕՐԷ ՊԵՐԼՈՆԻ ՄԷՋ

ՊԵՐՄԱՆՆԱԿԱՆ ԲԱՅՈՒՄԱՆԿՈՒԹՅԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԿՈՄԻՏԵՆ
ԿԱՐԵՎԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԴԻՐԵԿՏՈՐԱՏՈՐ ԿՈՄԻՏԵՆ
ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԴԻՐԵԿՏՈՐԱՏՈՐ ԿՈՄԻՏԵՆ
ԿԱՐԵՎԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԴԻՐԵԿՏՈՐԱՏՈՐ ԿՈՄԻՏԵՆ
ԿԱՐԵՎԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԴԻՐԵԿՏՈՐԱՏՈՐ ԿՈՄԻՏԵՆ

[illegible][illegible]

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000 10000

ՍԵՐՈՐԵ ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ

ԵՐԵՍՓ. ՆԱԶԱՆԻ ԳԱՆՈՒՍՏԵԱՆ

ԴՆԴԻՆԵՍԻ ԽՕՍԲԸ

Ասերին հաղորդած էինք մահը 79ամեայ մեր հեծարեք ընկեր Սերովրե Պրպերեանի, որուն յուզարկաւորութիւնը տեղի ունեցած է Փարիզի Հայոց եկեղեցւոյ մէջ 28րդ գնահատման և խորին յարմանքի խօսքեր արտասանած են իր գաղաղին առջև մեծանուն իրաւաբան Հմայեան Ստորոյեան, և Պ. Արշակ Զօգանեան որուն հառին ամփոփումը յատանք Պայլարին տանելով:

(ԵՓՐՍ)

Սերովրե Պրպերեան մօր կողմէ արեւակցու յիշն ունէր Հայ ամենէն հին ու պոետական ընտանիքներէն մէկուն, Անիայ Հովոեան գերգաստանին հետոյ մեր ժողովուրդին տուած է ազգասէր և ազգօրում անձնակերպութիւններու ամբողջ շարք մը: Անիկա եղաւ մին ալ մտաւորական թանկագին ուսուցիչը զոր Հայ ցեղը, քանի մը դարու ընթացքին 1915-ի հսկայ ոճիրէն առաջ, դրած էր ի սպաս օտարման պետութեան: Փայլուն շրջանաւարտ մը հանդիսանալ յետոյ Պայլոյ պետական Միւլերի վարձարանին, (Պոստովան հաւաստեց թէ ան վերջին տարուան քննութիւններուն մէջ առաջին մասնաւոր ստացած էր բոլոր ճիւղերուն համար), յաջորդաւոր կոչուեցաւ կարեւոր պաշտօններու, եղաւ նախ Երկաթգործական վարձարանին հաշուէքներէ, յետոյ պետութեան երեւմտեցին քննիչներէ մին, յետոյ այդ քննիչներուն պետը, և 1903ին հանրային ամարակալութեան ընդհանուր տնօրէն, պաշտօն զոր պահեց մինչև 1922: Մաս կազմեց երեւմտական բանակորդ մանջ յանձնաժողովին, ինչպէս և 1914-ի պատերազմին յետոյ՝ պատերազմական սրճներու հաշուէքարդարութեան յանձնաժողովին: Մեկէ աւելի անգամ կառավարութեան կողմէ երեւմտական հարցերուն համար որոշ առաքելութեամբ՝ զրկուեցաւ օտար երկիրներէ:

Ինք եղաւ հեղինակը հանրութեան համարակալութեան օրէնքին, որ ի գործ կը մնայ մինչև հիմա բայց որ նորարարութիւն մը եղաւ Թուրքիոյ համար, որքան զոր հրովարտակից տուաւ 1916-ին և որուն իրը կիրարկում հրատարակեց ու խորհրդարանին ներկայացուց օտարման պետութեան առաջին երեւմտացական տեղեկագիրքը:

Սեւ շքանշան ստանալու հետամուտ չեղած երբեք Միւլերի իր կարգին բոլոր ուսանողները համարձակարար որոշած էին չվազել շքանշաններու ետեւէ, բայց Պրպերեան և իր ընկերներէն մէկը միայն հաշուարար մնացին այդ որոշման:

Այդ «Ֆէլեմոյն» հայու սիրտ ունէր, ինչպէս օտարման պետութեան մեծ պաշտօնատարներ հանդիսացած ուրիշ բազմաթիւ անձնակերպութիւններէն լաւագոյնները, Յարութիւն Պէզման, Տառնաներ, Պալաններ, Տիւքաններ, Յակոբ փաշա, Միքայէլ Փորթուզ, Յովհաննէս Սազման, և այլն: Ասոնք, ծառայելով օտարման պետութեան, կը խորհէին ծառայել նաև իրենց ազգին, որուն ստուարագոյն զանգուածը այդ պետութեան շրջանակին մէջ կ'ապրէր: Եւ որոնք իրենց համայնքին ալ ուղղակի այս կամ այն ձևով ծառայութիւն մատուցանելը նուիրական պարտականութիւն կը համարէին: Սերովրե Պրպերեան եղած է անգամ Պոլսոյ Ազգային ժողովին և ուրիշ քանի մը հայ կազմակերպութեանց, Անձնախորհրդարանի, առանց ունէ վարձարութիւն սպասելու, աշխատած է մեր Պատրիարքարանին հաշիւները կարգի դնելու:

1914-ին, երբ Թուրքիա պատերազմ յայտարարեց գաղանկիցներուն դէմ, ան ըսած է ձապիտ Պէլին՝ «Ինչպէս փաշան Թուրքիոյ հերեզմանը փորելու վրայ է»: Դաշնակիցներու յաղթանակէն յետոյ, իրօք ար Թուրքիա կիսամեծ վիճակի մէջ էր. բայց ինչ որ Պրպերեան չէր կրնար գուշակել, — յաղթական գաղանկիցները իրենց պատահաւորութեամբ, իրարու դէմ լարած էն թրիկներով զանց վերակենդանացուցին:

1915-ին, քիչ էր մնացած որ ինքն ալ Պոլսա-

Դրեց՝ ԱՆՆԱ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆ

Կրակը զուարթօրէն կը ճարձատէր վառարանին մէջ փոքր սիրուն սենեակի մը որուն պատերը ծածկուած էին իմ հիւրերիկախ, Նազանի Գալուստեանի հիւսած գորգերով: Մէկ անկիւնը երկու փոքր աղջիկներ իրենց դասերը կը սերտէին և կրակարանին առջև դռնաւոր բալձի մը վրայ նստած կը հիւսէր անոնց մեծ մայրը:

Նազանի ինքը կը խօսէր երկու տարիքոտ գեղջեղներու հետ և եւ ուշադրութեամբ մտիկ ըրի աւոնց խօսակցութեան: Իրականին մէջ ամբողջ օրը Նազանիին կը հետեւի և երբեք չեմ յոգնիր իր խօսակցութիւնը լսելէ:

Նազանի Գալուստեան որ վերջերս երեսփոխան ընտրուեցաւ Սորհրդային Ընկերակալութեան Հանրապետութիւններու Գերագոյն Սորհուրդին համար, իրապէս արժանի է հիւրանման Մեծ Բաքանի լեռնային շրջանին մէջ 1908, ան որբացաւ փոքր տարիքին մէջ՝ ուրիշ հողից ընտանիք մը ապրեցնելու հողը սակայն որ ան գոյրքը ձգէ և տունի դրած ընէ ամբողջ ցերեկը և իրիկունը: Սակայն և այնպէս երեսները քնանալու պաղկեցնելէ ետք Նազանի չէր կրնար դիմադրել իր զրքերը ձեռք առնելու փորձութեան:

Երբ Հայաստան խորհրդային հանրապետութիւն մ'եղաւ և կիները յառաջանալու ամէն պատեհուութիւն ստացան, Նազանի խանգաղութեան նետուեցաւ իրիկերային ծառայութեան մէջ և նոյն տարին մտաւ չափահաններու զինուորային գոյրքը: Իր գիւղին բնակիչները ժամանակ չառաւ որ գնահատեն իր կարողութիւնները և Նազանի Գալուստեան ատենապետ ընտրուեցաւ գիւղի խորհուրդին:

Իր ընկի գիւղին բնակիչները 1911-ին փոխադրուեցան աւելի բերրի հողերու վրայ, Երեւանի մօտ Բերկայի շրջանը: Գալուստեան ընտանիքն ալ հան փոխադրուեցաւ Աշոտ Գալուստեան, Նազանիի ամուսինը, տունապետ ընտրուեցաւ Հաւաքատնակ ստեղծման ազարակին: Նազանի շարունակեց իր հանրային գործունէութիւնները ու երբ 1912-ի վերջերը իր ամուսինը գնաւ օրորակի ծառայութեան գնաց յինք հանդիսաւոր կարգով խոստացաւ անոր տեղը գրաւել: Երկու տարի յաջորդեց չափուեցաւ ատենապետի պարտականութիւններուն հետ հաւաքական տնտեսութեան ազարակին որ բարգաւաճեցաւ իր ձեռնաս գործակալութեան մէջ երբ:

Ապարանի անը որ առաջ գրեթէ բացառապէս գինեմշակութեան նուիրուած էր, Նազանի Գալուստեան ներմուծեց ցորենի մշակութիւնը. թէ ցորենի քաղերը, թէ այլիկները և թէ ծառատնակները ընդարձակուեցան պատերազմի տունի, և նոր ջերմանոցներ շինուեցան: Իրենց ատենապետին հետ գեղջեղութիւնները գլուխ երան գործերուն հետ որ պատերազմէն առաջ նախընթաց ինչէր բարոյապէս: Նազանի յանձնաժողովին գլուխ անցին ու համար, Բիֆաթ փաշա ըսած է՝ «Կը շնորհակալեմ նախորդութիւնը և ցաւակցութիւնները կը յայտնեմ երեւմտական բանակորդ մանջ յանձնաժողովին»:

Երբ, 1914-ի պատերազմին յետոյ, հրաւիրուեցաւ Սօքերնու վաճառման անձնաժողովին աշխատակցելու, Բիֆաթ փաշա ըսած է՝ «Ան Պրպերեանին համարութեան ու խղճմանութեան լիովին կը վրաստանի»:

Օտմանեան Սահմանադրութեան հոշակութիւն յետոյ Պոլսոյ մէջ կազմուած Հայ Սահմանադրական Թաւաղով կուսակցութեան ամսիկը ու աշակից էր եղած: Երբ 1922-ին հեռացաւ Պոլսէն և եկաւ՝ այնքան բազմութիւն ուրիշ Հայացու պէս ապաստանիլ Ֆրանսա, անգամներէն մին եղաւ Թաւաղաւոր Ազատական կուսակցութեան, այդ հայրենասիրական Հայ կազմակերպութեան, որուն քրքունէութեան ծրարները, իմաստութեամբ, ճշգրտութեամբ գծուած, այսօր ընդգրկուած է Սփիւրքի բովանդակ հայութիւնը:

Դիողինես նշանաւոր շնական փելիսոփան, բնիկ Սինայցի էր, բայց քաղաքէն վտարուեցաւ ի տարօրինակութիւններուն համար: Երբ ունէ կը հեգնէին զինքը իր հայրենակիցներուն ալ վճիռին համար, Դիողինես կը պատասխանէ՝ «Անմիտեմ» և որ զիրենք գաղապարտեցի տեղերին միայն:

Դիողինես հետք մը թողուց մարդկային մարքին պատմութեան մէջ իր իմաստասիրական գոյրքի մը պետ, որ շատ աղուոր խօսքեր գրեց, հեղինակ մարդիկը, անոնց փառաժողովները ունայնատուութիւնը, հարստութեան անյաղ տենի և ցոյց տուաւ որ երջանկութիւնը, որ սրտի գր հոնակութեան և մտքի հանգարտութեան խնդիր է մանաւանդ, շատ պարզ և գիւրգու լուծիլ հարմը կը գտնուի, երբ մարդ ուզէ, իրեն նշանաւորաւ աշխատութիւնը, վախճաններու նուազումը:

Եւ արգաքեւ, ցոյց տուաւ թէ մարդ կրնայ ինքզինք շատ աւելի երջանիկ դադու տակալիլ ժամանակը պալատի մը մէջ: Մարդ պէտք հետեւողական ըլլալ իր մէջ, չլքնալ ինչ ունի կրնար ստանալ: Տղու մը ճամտարակութիւն ծիծաղ կ'առնէ, մեծի մը ճամտարակութիւն արգահատանք, վառելի իր մտքի աղքատութիւն կամ ծայրայեղ յանձնապատասխանութիւն մը ցոյց կուտայ:

Դիողինես սոսմարդկի ծայրեց շարունակ Միշոյ յիշուեց իր անունը և պիտի յիշուի: Քանի որ երբ իշուին արեւօք անոնցմէ որ զինք վտարեց էին իր ծննդավայրէն: Գոնէ անկեղծութիւն ունէր այս մարդը, համարձակութիւն մարդը յորութեան անանց երեսին տարաւ:

Մէկ անկեղծ մարդ շատ աւելի և թանկագին ծառայութիւն կը մատուցանէ ընկերութեան, քան հաղաբար կեղծաւորները, շնորհներ և երկերեւեներ: (Ժ.) Պ. ԲԻՆՉԱՆԻՍԻ

Ինչ ինչն առաւ մանկապարտեզներ և մանկատաններ փոքրիկներուն հող տանելու համար մինչ անոնց մայրերը գաղտնիքուն մէջ կ'աշխատէին:

Աստուածատու հոն էր միշտ ուր որ գոյնութեան պէտք կար — վառելիք կը հայթայթէր գիւղի գոյրքին համար և գաղապարէր ու այլ գրեթէ անկախ պիտոյքներ բերել կուտար քաղաքը և ժամանակ կը գտնէր որ այցելէ հիւանդանոց հիւսուածեղէնի գործարանը և գեղջկան տունը:

Երբ իր ամուսինը բանակէն վերադարձաւ Նազանի անոր վերադարձեց ազարակին գործավարութիւնը և ինք գաղտնի աշխատանքին լուծեցաւ իրեն խուճի մը առաջնորդը:

Նազանի Գալուստեան շատ կը յարգուի «Միշոնալան» — այսպէս կը կոչէին զինքը ոչ միայն հաւաքատնակութեան ազարակին մէջ այլ նաև մերձակալ գիւղերուն մէջ: Իրիկային ընտրական շրջանէն անուանուելով Նազանի Գալուստեան Գնարգոյն Սորհուրդի երեսփոխան ընտրուեցաւ Գնարգոյն 10-ին: Այդ օր կանուխ գիւղի հորին մօտ տեսայ վարսերիկ Սէֆերեանը, միջին տարիքի գեղջեղներէն: «Անգամներէն աւելի լաւը չէինք կրնալ գտնել», ըսաւ. «Ան մօր և քրոջ պէս է մեղի մենք գիտեցինք թէ իրար լաւ կը ծառայէր մեկը և մենք վստահ ենք թէ ան նոյնքան լաւ կրնայ պիտի ծառայէ ամբողջ երկրին: Այնպէս որ մենք միշտ ձայնութեամբ անուանեցինք ինչ որ ինքն զինք իր արդիւն գտնելի ժամանակը:

Գիւղացիներ

Իր պատիկ գու-

աւելի ժա-

նստե-

մ

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

ԲԱՆԱԲԱՏԻ Գ. ՆԱԶԱՐԵԱՆԻՆ

ԵՐԵՎԱՆ

Լաւ է ուշ, քան երբեք:

Նկատելով որ ամէն հայու իրաւունք տուած էք ձեզի հարցումներ ընելու, նկատելով որ այլ և այլ առիթներով ձեզի եղած հարցումներն և անոնց ձեր տուած պատասխանները կարգայի, նը-կատելով սակայն որ այդ հարցումներէն շատ շատերը բան մը ըսած ըլլալու համար ըսուած բաներէն էին, նկատելով վերջապէս որ մեր հայրենակիցներէն շատեր իրենց միտքերը չարաբոլ հարցումները չեն գրած չեղտակի, այլ դիմած են «անուղղակի» ուղղա-վարութեան, յարմար զատեցի այս վերջին կարգի Հայոց թարգ-ման ըլլալ ձեր մօտ հետեւեալ հարցումներով, որոնց պատասխա-նելու կամ չպատասխանելու ազատութիւնը ձե՛քն է անտարակոյս:

1.— Իրա՞ն է որ Հայաստան անունով երկիր մը կայ: Սղի-նական չվարդապետ մը, նոր Զեւանսա կամ Մատակասկար կը կործէ զայն:

2.— Զի՞նչ է որ ձեր երկրին մէջ հայերէն կը խօսին եղեր. որովհետեւ երկ-տանիներ կան հակառակը պնդող:

3.— Հայաստանի մէջ իմ արանցներ կա՞ն: Եթէ չկան, ինչո՞ւ: Ձեր երկրին կառավարութիւնը մտադրութիւն ունի՞, ներդադրէն խոյ, մտային հիւսնադրութեանց հիմնարկներ հաստատուու: Եթէ այո՞, ձրի՞ թէ՛ վճարովի:

4.— Ինչո՞ւ և ի՞նչ առիթներով կարելի է հայտնի հո՞ն:

5.— Բո՞հր թաղալու ժամանակ «պղծ» ընելու իրաւունքը կը յարցուի:

6.— Զի՞նչ է որ կող, եղ, ոչխար, այծ, շուն, կատու, ձի, էջ, խոր, խոզ և գոմէշ ևս կ'ընդունին եղեր հո՞ն՝ առանց մարտի եթէ այո՞, սեռի, զաւանանքի և կուսակցական ի՞նչ խտրութեամբ և համեմատութեամբ:

7.— Համարելու ո՞ր տեսակներ՝ Յուդայական, սերայիներ, երայրական կամ Այա Թաթարի Պէյ Պարտալի, թոյլատրուած են և ի՞նչ առիթներով: Տուրք պէ՞տք է վճարել և ինչ է սակը:

8.— Պարի ժամանակ զոյգերուն արտօնուած են սիրաբա-նութիւնը և անմեղ սեղմուտըները: Տօն փռանները իրաւունք ունին ի գործ դնելու իրենց արեւստը: Տօն Այգօստներ, Տօն Ժի-կօստը կան հոն որպէսզի լինի. Գ. Պապօստի մասնաւորա՞ն աք-տասանական ցնծութիւնները կարենան գիտիլ անոնց ծառայութեան:

9.— Հայաստանի կառավարութիւնը ինչպէ՞ս և ո՞ր չափով տը-րամադիր է օգտագործելու ներդադրող թաղականներուն, հոգա-բարձուներուն, թաղապետներուն, ժամկոչներուն, տնտեսներուն, զաւանակներ, քաղաքականի, Տնտեսականի և դատաստանականի ուղղաններուն փորձառութիւնը...

10.— Նարիկէ քաշելու, թաղալու կամ թուղթ թաղալու, տիւ-անդորը ընելու և «Դաւադրական» փողովներ սարքելու համար մասնաւոր տեղեր կա՞ն...

11.— Ներդադրող կիները իրաւունք ունին տունը մտալով վաթ, խաթ՝ ճարպ կապելու, թանսիտ, ջղաշնութիւն, միկրէն և ալլալմի կամ իւրէն և «պատու» ունենալու... Բամբասանքի համար հարկ է տուրք վճարել: Խնամիկներ և ի՞նչ զոհերտուքը արտօնուած է: Նշանուած աղջիկները կրնան իրենց նշանածնե-րուն հետ առանձինն դուրս ելնել և «Սիրել» բայը հղովել... փողոցներու մէջ ձմեռակի կամ սեխի կուտ «էլնամիշ» կրնան ընել կիները: Անկիւն մը կենալով անոնք կրնան իրենց քրտինքէ կամ... սիրաբանութիւնէ աւելուած մարիյայքը վերանորոգել և ուս-նել և անոր տեսակներու մասին ի՞նչ է հոն տիրող ընդհանուր կարծիքը, կամ թէ՛ դադափար ունին այդ մասին:

12.— Վաշխառութիւնը մինչև հարիւրին քանի՞ով արտօն-ուած է: Տղրուկ, վարբեր, բառերը և մասամբ նորին ջնջուած են բառարաններէ:

13.— Զրապարկագործութեան մէջ «Դաւաճան, հայկենադաւ, բըբ, զանկուրու, Հիթիլէրի ձաղուկ, չեկիտ, չեկայի գործակալ, լրտես, թըբ. Էջօղու-Էջէբ, շուշանորդի, լաքէ- կեղտոտ, «Աւ-լուկ», սինլոր, դաճաճ, տակաք, Էն, Էն...» բառերը քաղա-քացիութեան իրաւունք ունին:

14.— Հայ ըլլալով հանձնը օտար պետութեան մը հաշուոյն դրօշներ ազատ է... և ի՞նչ շքանշաններ կան վարձատրելու հա-մար նման ծառայութիւնները:

15.— Ներդադրողները իրաւունք պիտի ունենան իրենց ան-հալով յոստալու, կործ քերին, ծոնկներին, գլուխին ծծե-նու, մազերին փետտելու, երկրէն փախելով ապրին անգին «Օ-թային թղթակցութիւնները տեղադրուելու Մանսուրի Պէյրուկի-նը պիտի կրնան արտօսալ խառն ըլժմներու չգործութեան հա-մար: Հացին մէջ դարին ո՞ր չափով կը խտանուի որպէսզի մենք զարթոյնքութեան մեր սովորութիւնը չմոռանք:

16.— Անհետանալու վրայ եղող Հայու և Հայ գրողէ-ի որ-դէն հաղուադուելու նմոյշ, եթէ Օշականը միտանի բերեք, թանգա-նի մէջ կարելի՞ է ցուցադրել զինք: Վրացեանի և ընկերներուն մոգունութեան համար ի՞նչ տեսակ հանգիստութիւններ կազմա-

ՆԵՐԲՈՂ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ

Գրեց՝ ՍԻՆԱ ԿԱՊՈՒՏԻԿԵԱՆ

Հողմեր եկան աշխարհացունց և հողմերից անգագում փչեցին՝նք աստղերի պէս ու ցրեցինք աշխարհում: Բայց երախի ափին մնաց փոքրիկ մի հող՝ անուրիկ, Արե՛ մնաց՝ աստղերի մէջ, մնաց Հային հայրենիք:

Այդ դու՛ էիր, Հայոց արեւ՝ Սովետական Հայաստան, Հոկտեմբերի շնչով ծնւած մանուկ էիր, և՛ սակայն Հիւսիս արեւն հասակ առել, դարձել ես այդ մի պարթիկ և քո նորոգ ճանապարհի դա՛րն ես արեւն քառորդել:

... Փչեցինք աստղերի պէս, և դո՛ւ ես մեղ արեւում, Դու՛ միակ չէի օճախի ծուկ մեր հիմաւուրց աշխարհում:

Դու թրճիթի լոյս մեկնաւոր գիշերային ճամբարդին, Դու տուն կանչող մայրական ձայն՝ Հայ թափառիկ պանդուխտին:

Բո՛ւ անունով ընկան ռազմիկ քո որդիները դաշտում, Բո՛ւ անունը կարծններէդ հեռուններից բերեց տուն, Դու թա՛նդ ես մեղ, որպէս զրօ՛շ ցօղած արեւուն,

Դու՛ մօր նման ներթական, դու՛ մանկան պէս սիրելի, Եւ աշխարհում Հայի համար դու՛ նոր մի լեռն արբա-զան:

Դու կարօտի նո՛ր Արարատ՝ Սովետական Հայաստան, ...

կերպել արդուած է:

17.— Ներդադրող բանաստեղծները քանի՞ ամիս պարտին սիմօ ընել Հայաստանեան քերթող կարե-նայ ըլլալու համար: Բանի՞ օր պէտք է անոնց աշխե-րը Արարատի տեսքին վարձեցնելու համար: Սեւանի իշխան ձուկը և Արարատ գծեսկին ու գլինի կրնան մուսաներուն տեղը բռնել: Ի հարկին արտասահմա-նի իրենց հին վիճակը վերլիւնելու և վերադարձելու համար իրաւունք պիտի ունենան անոնք ալա կան-տի հաղազուլ ընելու:

18.— Հայաստանի մէջ արդը ինչպէ՞ս կը խմեն. «չի՛թի», «թէ՛ք», մէ՞կ անգամէն, ո՞ւմպ, ումպ, մէկէն՞ով թէ՛ առանց մեղի, ո՞ր քանակու-թեամբ, ո՞ր և ի՞նչ առիթներով: Ո՛ր է փողոցի կամ անկիւնի մէջ կենալով՝ ձեռքերը քունքին դրած «Պե-կեճէ՛ համարտ գալսաք, ֆէլէկտէն պիւր կեճէ՛ չալ-սաք» և ին. երկրիւմ ռէքնաւտ ընելու իրաւունքը ո՞ր չափով տրուած է:

19.— Ներդադրող մեր բանաստեղծներն ու դասա-թաները քանի՞ ժամ իրաւունք ունին ունիւղիլե-րուն գլուխները արգելելու: Խմբադրականները քա-նի՞ սիւնակէ աւելի պէտք չէ՞ ըլլան: Իւրաքանչիւրը խօսքի կամ տղի մէջ քանի՞ անգամ արտօնուած են «կեցցէ՛...» գործածելու: Մարիաբարութիւնը ե՞րբ, ինչպէ՞ս և որքան տեսողութեամբ պէտք է տեղի աւ-նենան...

20.— Պիտի կրնան հոն շարունակել իրենց դո-յութիւնը հետեւեալ միութիւնները. (ա) Հայաստանի բարեկամներու ընկերակցութիւն, (բ) Հայաստանի հետ կապակցական կապի օրկանիւղմը և Հայրենապաղձ Հայրենա Միութիւնը: Եթէ ոչ՝ ի՞նչ տիրադր պիտի կրնն օտնոց նախադասները:

21.— Աղբայրի խորհրդներու նախադասներուն համադրեալը ի՞նչ ձև և գոյն պիտի ունենայ: Տօքթ. Աբաթ Մանուէլեանը պարտի ստորագրել մեր «բարի վարքը» վկայագրիները:

22.— Բալուր «Հաւհաւ» և Խարբեղի «Շնթիլ» գիւղացիները իրաւունք պիտի ունենան Հայրենակի-ց ա կ ա ն Մ ի ու թ ի շ և կ ա ղ մ ի ու շ և կ ե ս ա ա յ ի ս եր ու շ և ա ղ ու խ տ ու շ էմէն պարտադրով պիտի արտօնուի:

3.— «Մուլ» և «հօմուսի» նորոյթը կրնանք տանիլ հետերին և ի՞նչ ընդունելութիւն կը կարծէք թէ պիտի գտնեն անոնք: Հապա՞ «Ֆաթիլեշը» «թապուլթի», չղղղալ թիթուշն և ջուրը որ առաւ վիթա՛րին կը պարունակեն... Ծոյլին գէ՛մ պաշտպա-նելու համար կրնանք հետերին» «Եկեալ և Քէֆի-ն» ընել... հապա՞ մօշա՛հ...

Կրնայինք շարքը երկարել, սակայն կարճ կապե-լը լաւ է իշխտ, ուրեմն կը վերջացնեմ սեով. «Մա՛ն է որ Հայաստան անունով երկիր մը կայ և իրա՛ն է որ մենք ալ ձեզի պէս Հայեր ենք... ըսէ՛ք ինչ բերե՛ք:

ԴԱՆԻԹ

ՄԱՅՐԱԿԱՆ ԿԱՐՏ

Տղաս հուսից տուն պիտի գա, Գիր եմ ստացել. Գրի ծոցին նկարը կա, Հերոս է դարձել:

Հերոս տղաս զալիս է տուն, Ծախաւ արօտ է. Սպասում եմ զիշերն արթնու, Սիրտըս կարօտ է...

Գնամ գալուցի քաղիկ քաղեմ, Ծաղ տամ ճամբերին. Թոնիք վառեմ, լաւաշ թխեմ, Կանչեմ ամեն յին:

Մառախի սառ անուշ գինին Գնամ դուրս հանեմ. Իմաց անեմ դուռ-դուռիցին, Սեղան բաց անեմ:

Դափ ու գոռներն թող նւագի, Ասեն աշքալուս. Ինքս էլ պարեմ մի «Տըքնիլ», Պարեմ մի՛նչ ի լուս...

Տղաս հուսից տուն պիտի գա, Գիր եմ ստացել. Հարսնեւորի շորերս հալա, Զահել եմ դարձել...

ԱՐՄԱՆ ԿՈՒԹԻԿԵԱՆ

Երեւան

ՀԱՄԱԺԱՐԱՅԻՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ

ԶՈՆԵՐՈՒՆ ԹԻՒՆԸ

ՏԱՍԸ ՄԻԼՈՆ ՀՈԳԻ

Ամերիկեան բանակի Սթա-թեթիքի սպասարկութիւնը հա-ղորդեց վերջացող պատերազմի բ ն թ ա ց ք ի ն պ ա տ եր ազ մ ի կ երկրներու ունեցած կորուստներու առաջին թիւերը:

Այդ յայտարարութեան հա-մաճան, ցա՛մբային, ծոյա-լին և օգային պատերազմներու մէջ սպաննուած են 10 միլիոն զինուորներ: Այսինքն, 1914-18ի պատերազմի ընթացքին սպան-նուածներէն 2 միլիոն հողի ա-ւելի:

Պատերազմի այս մեռեալ-ներուն 5,200,000 կը զտակա-նի Առանցքի երկիրներուն և 4,500,000ը, Դաշնակիցներուն: Գերմանիոյ կորուստը կը հաղուէր 3,250,000 զին ծառնե-նը՝ 500,000: Առանցքի բարեա-կամներու կորուստները համե-մատաբար թիւեր և կղած են: Այսպէս, Իտալիա կորսնցուցած է 200,000 հողի, Հունգարիա և Ֆինլանդիա միասին՝ 225,000: Միացեալ Աղբայր մէջ ա-մենամեծ կորուստը ունեցած է Ռուսիա: Դաշնակիցներու կորուս-տին երկու երրորդը ուսու գին է ուրոշներ, նաւազներ և օդա-նաւորներ: Կորուստը կղած են: Անմիջա-յեւ յետոյ կուգայ իրականական կայսրութիւնը, 375,400 մեռեալների, և այդա Ամե-րիկան 325,000 զոհերով:

Եւրոպայի դաշնակից միւս պետութիւնները կորսնցուցած են 400,000 հողի: Այս թիւե-րուն մէջ չեն անուած Գեր-մաններու կողմէ գնդակահար-ուածները:

7/90

ԳՂՏԻԿ ՆՕՐԵՐ

ՆԵՐԳԱՂԹԸ

Հայ կառավարության համար — զանց ընելով պարոյական —
ներք — այժմ ամենին հետաքրքրական, ամենին զգայական, ա-
մենին էական լուրեր որ կայ անշուշտ ներգաղթին է։ Ամեն Հայ կը
հետաքրքրուի անով, զայնով ալ, միացողն ալ, նոյնիսկ ինքզինք
Հայ հուշակող Գիսկի մը կ'աւարտի իմ քաղաքը։ Ամեն Հայ կ'ու-
րախանայ, կը յուսաւորուի անով։ Անգործ ընտանիքի հայրը սե-
հացին է։ Ինչէ կըրնայ զստեղ — ներգաղթի կաթիլը կուտայ, որ-
պէսզի Հայուն պատմական տոգորութիւնը պաշտօնացուի։

Մեր ականջները որած, սեւեռած ենք Երեւան, ուրկէ պիտի
հեռաբանուի ներգաղթի սկսածն, որն ու թուականը անտող լուրը
Պէտքով, ուր հաստատուած է ներգաղթի կոմիտէին կեդրոնական
կը զինենք Հայէզի ներգաղթի կոմիտէին, անոր
գրասենիսին, քարտուղարներուն, պատուակալ գործիչներուն,
Հայրենակցական Միութեանց մարդոց և տակաւին ուր որ պէտք
է և ուր որ պէտք է։

Առաւօտ կանուխ ֆրանքները բռնած՝ կը վազենք ցրուիլին
բարի լուր մը առնելու համար թերթերէն, կը վազենք խմբագ-
րատուն, ափ կ'առնենք գուռը ռատիօ ունեցող բախտաւորներուն,
միշտ ի խնդիր յոյսի նշյալի մը, որ պիտի ծագի, որ պիտի փա-
րաւէ միութեանը մեր գործադիր առօրեային։
Յերեկը ամբողջ հեւ ի հեւ կը տապալակէր նոյն պայտուռ-
վը բարի լուրին։ Մեր խօսակցութիւններն ու խորհրդածութիւննե-
րը կը համեմատուին ներգաղթով, և մեր օգիտի իբրեւ մեզի կ'առ-
նենք ներգաղթին։ Այնքան կենսական դարձած է, այնքան մեր ըն-
դերուն, մեր արեւին խառնուած է ներգաղթը։

Առանց ներգաղթի պապական են մեր քիմքերը, սովահար՝
մեր ստամոքսը և օգաղուրդ՝ մեր թօքը։
Մեխիւնի պէս կը պայտենք ներգաղթին։
Հրեաները գարեթով պայտենցին Մեխիւնի, քայց որ մը ան յան-
կարծ յայտնուեցաւ անպատեխի մտուրի մը անկիւնէն։

Ես կը հաւատայի որ այնպէս պիտի ըլլար նաև պարագան ներ-
գաղթին։ Այսինքն՝ ներգաղթը պիտի ծագէր անկապակեման անկիւ-
նէ մը, պիտի կազմակերպուէր այդ գործին համար հաշուի չառ-
նուող մարդոց կողմէ։
Այնպէս ալ եղաւ։

Մենք, որ ներգաղթի կազմակերպութիւնը կըստանինք կա-
թողիկոսարանէն, Բարեգործականէն, ներգաղթի կոմիտէին, կամ
Հայր. Միութեաններէն, հաւատարիկ,
արգ լսեցէ՛ք։

Ներգաղթը կը կազմակերպուի, Բեթլեհէմի մտուրին յայտնու-
թեան պէս, Հ. Ե. Ընկերակցութեան Երեսօտարդներուն կողմէ-
նէ՛ մօտ օրէն։

... Բոլոր թերահաւատները — արդի ժամանակներու բոլոր
Թողմաններն ու Փառնաբերում — երկու օր վերջի իրենք զիրենք պի-
տի գտնեն կազմակերպուած ներգաղթին...

Ազգի՛ք Հ. Ե. Ը. ականջներ, որո՛ւք կազմակերպեցիք ներգաղ-
թը և որո՛ւք պիտի կազմակերպուէք միւս ներգաղթին ալ։ Ազգի՛ք...

Ա.

ՆԱԽԱԳ ԿԱՐԵՎԱԿԱՆ

Դուք ալ նկատած էք հարկաւ, բարեկամս, որ
խոստացողներն աշխարհի վրայ խնդ հով մը
կը փնէ։ Ուրակներ որ Հերոյնիմա գարծուց ամեն
ինչ։ Ամէն հիմ տեղէն խախտած է, ամէն մարդի
մէջ։ Նիւթէն գուռ, պողպատեայ ուղին իր ու-
ժը կը փնտէր։ 1937-ի մարտը այլևս գոյութիւն
չունի։ Ներկայ մարդուն տաղանայը անբարեկալի է։
Աշխարհագրական յեղաշրջումը որով մէկ օրէն
միտք, մարդը՝ վաշխատուն, մարդն անբարոյ և
անասուն դարձուց, անդիտակից մեքենայի վերա-
նց գայն։ Այս ամենուն մէջ մարդը իրո՛ւր կը
փնտռէ իր մարգիտին պատկերը։ Ան թաւաքլոր
ինկած է իր յուսահատութիւններուն և վախա-
տենքներուն խորխորային մէջ։ Կը տեսնենք միայն
գրամատիրական պատերազմին գործիք եղող չա-
հազէտ մարդը՝ որ տակաւին կը յամառի միալ
նոսրի վրայ, ինչ փոխ թէ բզկուտուած բարոյակա-
նով և խղճմունքին առջև՝ ընդդիմ։

Մէկը չկայ, տունահարուած մարդուն իրաւունք-
ները պաշտպանելու համար։ Ո՞վ պիտի փարատէ
«հայրենասիրական» միութեան քողը, ըլլայ նոյն
խակ լուցիլի մը լոյսով։ Ամեն գիտենք թէ ինչ
է «հայրենասիրական» միութիւնը։ Այն բիծը որ
բերէր կը միապէս արեւտակուն կերպով։ Քողը
որուն տակ կը պահուէր իր լոյսը եղանակաւորներն
որոնք պատերազմը ուզեցին, և իրենց գիտուն-
ներուն կերպներով լուսաւորեցին աշխարհը կոր-
ծանելու գեղեցիկին։ Հիմա այս քայքայուած աշ-
խարհի փլուստակներուն տակին կուգան հեծեմաք-
ները միլիոններուն։ Ո՞վ պանջ պիտի գնէ տիե-
ղեբական այս ողբերգութեան։ Ամէն ականջ խու-
նէ, ամէն խիղճ կընդիմ, Աշխարհի փլուստակները
անգամ հող չեն։ Այս է օրուան կարգաթուր թէ և
նշարակուած մարգարիական երեւոյթով։

Եւ սակայն, պիտի դնջ օրը, երբ պիտի արթննայ
մեզի մարդը։ Բայց ո՞ր ոտքին վրայ պիտի կանգնի
և ո՞վ պիտի ցոյց տայ իրեն քալիլիք ուղին։

Նախորդ պատերազմին ցնցումներէն ծնան Հան-
ր. Պարզի, Ռոմէն Բոյաւ, Սիմֆոն Յուլայի, Լադ-
կո և ուրիշներ, որոնք, վերաւանջին և լոյսի տակ
գրին պատեհազմի մէջ գտնուող մարդուն հողերանու-
թիւնը։ Զորք վառեցին անոր ձա՛մունքի վրայ։

Ներկայ, պատմական աշքով խեղագործական
թուական մըն է։ Ընդհանուր միութեան մէջ տա-
կաւին չեմքար ձեւը՝ որ ջնա մը ցոյց տայ։ Մարգ-
ային խեղճութիւնը սակայն երկար չի տեսեր։ Յող-
թողներու գողող պողպատեայ ծնունդէն, շահերու
հակամարտ բախումներուն ծոցէն, հարկաւ պիտի
լուսի սրտազարւած ծայն մը՝ որ կոչով մը խելքի բերէ
խելքաւորներ, թրթրացնէ համեղագործական գա-
ղափարը, և վերջ տայ տանջուած հողին երան շահա-
գործումին, իր հայեացքը ամուր սեւեռէ կանգնի և
աշխարհի վրայ։ Պիտի յառնեն յորերէն, ուսեղ խառ-
նուածքով զբաղենք, որոնք այսօր զգացումներով
պիտի թրեն գտնուած հողին եր։ Պիտի ծնուող
ազնեան նոր մարդեր միլիոններուն փոխերէն աշխար-
հը աղուորեցնելու և բարի ընելու համար զայն։

Սպասե՛ք, բարեկամս։

(Ե. Լ.)

ՀԱՅԿԱՆՈՒԾ ՍԱՌԻՔ

Հեմ կարող ըմբռնի թէ զուգ, պարոններ, այս գա-
ւերէն ինչ կ'անկալէք։ Ձեր կազմակերպածը Մար-
գական հանգէ՛ւ մըն էք թէ ոչ հարեմազաւ ծուղակ
մը։

Իբրեւ Հ. Մ. Ը. Մ. ի հիմնադիրներէն մին, իմ
ողջ և մեր զաւապարին համար նահատակուած ըն-
կերներու կողմէ կը զատապարտեմ այս միջոցաւ,
որ Հ. Մ. Ը. Մ. ի անունը իր ամբողջութեամբ մէջ
կասկածելի կը դարձնէ յայտնաբերուած հերոսանիք
ժողովուրդին, որուն մենք ալ զաւակներն ենք, եղ-
բայրներն ենք և հայրենաբազմ կարօտին շուտով
կ'ուզենք յաղեցնել։

Հետեւաբար, պարոններ, կը պահանջեմ.

1.— Հայ մամուլի էջերէն հրապարակաւ գաւա-
պարտել այդ գէշքը։

2.— Յեւ քննութեան. հեղինակները ազգային
վերին գաղափարներ թանկել։

3.— Եւսթիպէս պատմաբանական ընդհ. ժո-
ղով մը հրաւեր գրելով, որպէսզի բոլոր հին և հարա-
գաւ Հ. Մ. Ը. Մ. ականջներու մասնակցութեամբ մեր
գործը լրբեղող ցեղերու ընդհանուր մաքրագործումի
մը որդուով տրուի։

4.— Մինչ աչք, արգիլել Հ. Մ. Ը. Մ. ական-
ուն հանգիստում, միջոցաւ գնէ Հայէզի մէջ, ան-
շուշտ կանխելու համար ունէ անխորժ գէշքը։

Մարգարեք միայն մեզն հայտն կեն և ամէն
հայտն համար։

Հ. Մ. Ը. Մ. ի ճիմնադիրներէն
և Միջոցային Մարդիկ.
ՎԱՀՐԱՄ Ս. ՓԱՓԱՅԱՆ

ՆՈՒՐԻՐԱՏՈՂԻԹԻՒՆ

Գ. ԲԱՅԱՆԻ ՏԻՒԲԵՆԻՆԻ
ԸՆԴ

ՕՐ. ԷՕԺԷՆԻ ՓԱՆԱՅԵՆԻՆԻ

ամուսնութեան առթիւ, փոխան
շնորհակարական հեռագրի ներ-
գաղթի ֆՅՆՏԻՆ կը նուիրեն։

ՀՈԳԵՎԱՆԳԻՍ

Ուր. ՄԻՍԱԿ ՍՄԻՐՅԱՆԻ
մահուան Բաղասունքին առթիւ
Հողեհանգստեան պաշտօն և Ս.
Պատարազ պիտի մատուցուի
յառաջիկայ Կիրակի, 12 Մայիս
1946, առտուն Ժամը 9.30ին,
Ս. Բառ. Մանկագիտ. Եկեղեցիին
մէջ։

Հանգուցեային յիշատակը
յարբող սգովական և բարեկամ.
ներէն կը խնդրուի ներկայ ըլ-
լալ։ ՍՄԻՐՅԱՆ ԸՆԴՏԱՆԻՆ

Յ Ո Ք Ե Լ Ի Ն Ա Կ Ա Ն
ՏՕՆԱԿԱՏՈՒԹԻՒՆ

Բազմալատակ ուսուցչուհի
Տիրամայր ՍԱՐԻՍՄ Վարդուհի
Վ. Ա. Բ. Ս. Ա. Պ. Ե. Տ. Ե. Ա. Ն. Ն.
(Պաշտօնագրեմ)

Նախապահուցեմար
Թեմայ Ս. Առաքելոս Գրեմ, Տ.
ԶԱՐԵՆԶ Մ. ՎԵՐԻ. ՓԱՅԱՆԻՆԻ
Ամերիկեան աղջկանց Գոյնի
փէջ, Խաւտէք։

15 Մայիս 1946, Զորքաւոր-
թի օր, կէսօրէ ետք, Ժամը 6ին։

Յ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն
ՃԻՆԻՍՄԱՆ ՏՈՒՂԱՅԻՄ

Տախտակի և Փայտի վաճառ-
տունը կը ծանուցանէ յարգա-
սարկուղեան որ Պալատիկ էլ
քառապի և ճէտի քաթիլքի
մարգարային մօտ գտնուող ի-
րենց վաճառատներուն մէջ,
կարելի է գտնել ամէն տեսակ
տախտակ և փայտ՝ զիւրաւատ-
չելի գիներով։

ՄԱՄՈՒԼԻ ՏՈՒՂ

Անգրանիկ Թերթերի
«Ա. Բ. Ի. Ե. Լ. Ք»

քերթուածներու հաւաքածոն
էջ՝ 60, Գին՝ 200 ո. Գ.

2—4

Գ Ա Տ Բ Ա Ս Տ Ո Ւ Ե Տ Է Ք

Սօս օրէն պիտի ներկայացուի
«Ե. Բ. Գ. Ա. Ղ. Բ. Ը»

Հ. Բ. Ը. Մ. ի Հայ երի-
տաարգաց Ընկերակցութեան
Թատրոնի խումբին կողմէ
Մատուցանութիւնը քանի
մը օրէն։

Ոգեհաքց և Բնացող

Յ ա Ք Բ Բ

ՀԱՅԻ ՄՈՒՀԱՄԱՐՏԷՆԻ. ՖԷԼԻՔԻ
Բէլլեթի պողոտայ, Թիւ 11,
քարակոփներուն մօտ, Հայկ
մեծ գուռ մը։

ԿԱՐԴԱՏԷՔ ԵՒ ՏԱՐԱՅԵՏԷՔ

«Ե. Բ. Ա. Տ. Ը»